

4 ΜΑΪΟΥ 2021

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Πελαγίας μάρτυρος (†290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Σήμερον συμφάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἢ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου (τυπικὸν 25ης Ἀπριλίου, §§1-2).

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὀσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρις ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους

Ο ΚΑΝΩΝ

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ᾠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι $\Delta \delta \lambda$ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα $\Delta \delta \lambda$ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην $\Delta \delta \lambda$ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος $\pi \rho$ η μα ας δι ι ε βι βα σεν $\Delta \delta \lambda$ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας $\pi \rho$ (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα $\Delta \delta \lambda$
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως $\pi \rho$
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα $\Delta \delta \lambda$ και χαι ρε τε φα σκον
τα $\Delta \delta \lambda$ τρα νω ως ακου σο με θα $\Delta \delta \lambda$ ε πι νι κι ον α α
δο ον τες $\pi \rho$

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

O υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν $\Delta \delta \lambda$
γη η δε α γαλ λι α α σθω $\Delta \delta \lambda$ ε ορ τα ζε τω

δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο

 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη

 αι ω ω νι ι ος

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μᾶρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν θείον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσῃται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὸν θεηγόρον φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτῆρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεῖς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μᾶρκε παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Καὶ νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Καταβασία.

να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν

 πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα π (δίς) 9

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

N υν παν τα πε πλη ρωται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γερ σιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται π 9

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου π 9

Τοῦ ἀγίου Μάρκου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκήμενος, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς ἀυγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μᾶρκος φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ αἰέριυτον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνὺς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μᾶρκος φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφέ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς μαθητής,

αὐτοῦ διετύπωσας θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν μηγύσας τρανότατα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοχίον.

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκάλαις ἐποχούμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας· καὶ ταύτη πάλιν τὸν Μᾶρκον ἔπεμψας, συνετίζειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ μου μυστήριον.

Καταβασία.

Δ εὐ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

***

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ ἀ' χορὸς τὴν ὑπακοήν. ᾠχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

***

Καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

***

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι

στοςως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ουσαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οθε ο πα τωρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκι ω των ο λα ος δε του Θε ου

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ὠδὴ ε΄

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τῶν τεσ αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω και
συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα
σχα Θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τοῦ ἀγίου Μάρκου. Ὠδὴ ε΄.

Ἦχος α΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐστάλαξας, γλυκασμὸν εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὄρος, πανταχόθεν ἀκτίσι λαμπόμενον, ἐκφανθεὶς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ ἡλίου, Μάρκε παμμάκαρ θεόληπτε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ οἴκου, τοῦ Κυρίου πηγὴ ἐξελήλυθας, καὶ ποτίζεις, τὰς χερσῶδεις καρδίας τοῖς ρεύμασι, δαφυλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σὺ τοῦ Πέτρου, τοῦ μεγάλου υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς τούτου, διδαχαῖς φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρωπος, ἐκ Παρθένου τεχθεὶς Αἰγυπτίοις Χριστέ, ἐπεφάνης, ἐκ Πατρὸς προεκλάμψας πρὸ κτίσεως, οἷς τὸν Μᾶρκον ἔχρισας, σοφῶς αὐτοὺς μυσταγωγοῦντα, θεογνωσίας μυστήρια.

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ στί

Κ α τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης και
συ νετριψασμοχλουςαι ω νι ους κα το οχς πε πε
δη με ενων Χρι στε καιτρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστηςτου τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη
γερθης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυμη να μενος εν τω το κωσθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στησας πα γ γε νη

τον Α δαμ²² α να στα ας εκτου τα φου⁹

Τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὠδὴ Γ΄.
Ἦχος α΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατέβαλες ὄφρυν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἔταπείνωσας Ἀπόστολον τὸν σόν, δείξας τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας σοφέ, τὸν δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν, δόξαν πλασθέντα φύσει τοῦ σώματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος ἔνδοξε, σαφῶς ἐμυσταγόγησεν, Εὐαγγέλιον συγγράφαι τὸ σεπτόν, δείξας ὑπηρέτην σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν, θεογνωσίας τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θεηγόρου Μάρκου φιλάνθρωπε.

Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἄγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μᾶρκε ἀοίδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, * τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους· ἐν ἧ καμὲ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαβήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντα ἐφώτισας, Μᾶρκε σοφέ, * τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας τῆς ἀπὸ Ταρσοῦ.

Στίχ. Βοδὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανέν φλέγον,
 Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Ἀμφὶ τετάρτῃ Πελαγίῃ καύθη βοῖ χαλκῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἔγνων τὸν Ἰλάριον ἰλαρὸν φύσει,

Ὅς θαυματουργεῖ κἄν τάφῳ τεθειμένος.

Ὁ Ὁσῖος Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος, ὁ ἡγούμενος μονῆς τοῦ Μηδικίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς τὸ θεῖον ἤρατο στέφος,

Ὁ θεῖος ἀρθεὶς ἐκ βίου Νικηφόρος.

Ὁ Ὁσῖος Νικηφόρος, ὁ ἡσυχάσας ἐν τοῖς ἐρημικωτέροις τοῦ Ἄθω, ὁ συγγράφας τὴν σοφὴν μέθοδον περὶ νοερᾶς προσευχῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σοὶ χάριν ἴσμεν, ὦ Πάτερ Νικηφόρε,

Τέχνην Προσευχῆς, ἣν ἀφήκας τῷ βίῳ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Ἐπισκόπου Κορίνθου, ὃς κεκοίμηται κατὰ τῷ 957 ἐπὶ τῶν βασιλέων Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

Στίχ. Ἀθανασίῳ προσφέρειν αἶνον πρέπον.

Ἄξιαν αἶνου ἀρετὴν γὰρ εἶλετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου καὶ φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου καὶ τῆς μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, γενομένης ἐπὶ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου κατὰ τῷ 890. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ, τῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἐπ' ὄνοματι τοῦ Ἁγίου Λαζάρου συστάσῃ.

Στίχ. Σὺ καὶ νεκρὰ ζῆς, εἰ σιγᾶς δὲ τῇ πόλει,

Ἔχει τις ὡς πρὶν ἔκστασις σε, Μαρία.

Δείμας σοι οἶκον ὁ φιλόχριστος ἄναξ,

«Λάζαρε δεῦρο» χριστομιμῆτως κράζει.

Φάσκει, Ῥαβουνί, Μαρία Χριστῷ πάλιν·

Λέγει, τί; Χριστός· Θάψαν ἄστου με σκέπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Ἀφροδισίου, Λεοντίου, Ἀντωνίνου, Μελδᾶ, Βαλεριανοῦ, Μακροβίου, καὶ τοῦ πλήθους τῶν σὺν αὐτοῖς ἐν Σκυθοπόλει τῆς Παλαιστίνης μαρτυρησάντων.

Στίχ. Ἐκ Σκυθουπόλεως εἰς Πόλιν τὴν θεῖαν,

Χωροῦσι Μάρτυρες ληψόμενοι στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων ἀδελφῶν Ἀλφάνωφ· Κλήμεντος, Κυρίλλου, Νικηφόρου, Νικήτα καὶ Ἰσαάκ, τῶν ἐν Νόβγκοροντ θεοφιλῶς ἀσκησάντων.

Στίχ. Ὁσιοχριστώνυμος πενταδελφία,

Χριστῷ σύνεστιν, Ἄλφα τε καὶ Ὠμέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μόνικας, μητρὸς τοῦ Ἁγίου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

Στίχ. Μήτηρ τέξασα σαρκί τε καὶ δακρύοις,
Αὐγουστίνον Μόνικα ἐδείχθη μόνη.

Εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τρίτῃ τοῦ Πάσχα, ἐκ μεταθέσεως ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (†63)

Στίχ. Σύροντες εἰς γῆν Μᾶρκον οἱ μισοφύλοισι,
Πρὸς οὐρανοῦς πέμποντες αὐτὸν ἡγνούουσι.

Εἰκάδι πέμπτη Μᾶρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες εἶλκον.

Ὁ πανεύφημος Ἀπόστολος Μᾶρκος, πάση τῇ Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Βαρβαρικῇ καὶ Πενταπόλει τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίου Καίσαρος. Συνεγράφατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον Εὐαγγέλιον, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. Καὶ ἐν Κυρῆνῃ τῆς Πενταπόλεως γενόμενος, πολλὰ κατειργάσατο θαύματα. Εἶτα εἰς τὴν κατὰ Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε· καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν καὶ τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατακοσμῶν χειροτονίας Ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν.

Ὑστερον δὲ αὖθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐλθὼν καὶ τινὰς τῶν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐν τοῖς Βουκόλου εὐρώων, συνῆν αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων. Ἐνθα ἐπελθόντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων προσκυνηταί, μὴ φέροντες ὄραν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εὐοδομένην, σχοινίοις αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. Προσπίπτουσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, κατεξαίνοντο, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὴν γῆν ἐφοίνισσε. Τεθέντι δὲ ἐν φυλακῇ, ὤφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προῦποφαίνων τὴν μέλλουσαν αὐτὸν διαδέχεσθαι δόξαν. Μεθ' ἡμέραν δέ, αὖθις δήσαντες αὐτόν, ἔσυρον κατὰ τὰς πλατείας· καὶ ἐν τῷ σπαράττεσθαι καὶ περιθρύπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Κατὰ δὲ τὴν τῆς ιδέας διάθεσιν εἶχεν οὕτως. Οὔτε πρὸς ὄγκον καὶ μέγεθος ἄμετρον τὸ σῶμα τετύπωτο, οὐδ' αὖ ταπεινὸς καὶ συνεσταλμένος, ἀλλ' εὐπρεπὴς καὶ εὐκοσμος, ἐν τῷ μετρίῳ τῆς ἡλικίας ἐπανθοῦσαν ἔχων πολιάν· τὴν ῥίνα ἡγμένην μακρότερον, καὶ οὐ διὰ σιμότητα ἡκρωτηριασμένην ἔχων καὶ κολοβὴν τὴν ὄψιν προφαίνουσιν. Ὀφρῦες συννεύουσαι· ὁ πώγων βαθύς· κεφαλῆς ὑψηλότης καὶ χροιάς κρᾶσις ἀρίστη. Προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συμπαθὲς ἄγαν καὶ τὸ πρὸς τοὺς τυγχάνοντας εὐπροσήγορον, ὡς ἀντιλάμπειν ταῖς τοῦ σώματος χάρισι τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετάς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ταύρου.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν Ὁσιομαρτύρων Ῥαφαήλ καὶ Νικολάου, καὶ τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Εἰρήνης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1463, τῇ 9ῃ Ἀπριλίου, ἐν ἣ συνέπεσεν ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Μονῇ τῶν Καρυῶν, τῇ οὔσῃ παρὰ τῇ Θερμῇ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, ἐν ἔτει δὲ 1959 θαυμαστῶς ἡμῖν φανερωθέντων.

Στίχοι.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαον.
Ὡς φῶς ἡμῖν ὤφθησαν Ῥαφαὴλ μέγα
Ὁμοῦ καὶ Νικόλαος οἱ κεκρυμμένοι.

Εἰς τὴν Ἁγίαν Εἰρήνην.

Εἰρήνη ἀθλήσασα σὺν τοῖς τοκεῦσι
Ἡμῖν ἤδη ἔγνωσται θαύμασι ξένοις.

Εἰς τοὺς λοιποὺς ἀνωνύμους.

Καρυῶν ἀθλήσαντες Μονῇ τῇ πάλαι
Τῆς ἄνω ἐπέβητε Μάρτυρες δόξης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ὁσιομαρτύρων, τῶν ἐν τῷ ὄρει τῆς Πεντέλης κειμένης Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Ταῷ ξίφει τελειωθέντων ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἀγαρηῶν κατ' αὐτὴν τὴν λαμπρὰν ἡμέραν τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστὸν αἰνοῦντες τὸν Ἀναστάντα δόξη,

Λαμπρῶς, Πατέρες, συνετιμήθητε ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τρίτη τῆς Διακαινησίμου ἐορτάζομεν τὴν πρὸς τὴν ἐν Ἄθῳ περιφανῇ τῶν Ἰβήρων Μονήν, διὰ θαλάσσης παράδοξον ἔλευσιν τῆς θαυματουργοῦ καὶ ἁγίας εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς κυρίας ἡμῶν Πορταϊτίσσης, γενομένην κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐν ἔτει ,αδ' (1004).

Στίχ. Ἐένως ἡμῖν ἦκες ἐν τῇ σῇ Εἰκόνι

Καὶ τῆς Ποίμνης σου πυλωρὸς ὤφθης Κόρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τρίτη τῆς Διακαινησίμου τὴν σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν θαυμασίων τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐπικαλουμένης Βηματαρίσσης, ἧς ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν εὐρίσκεται ἐν τῇ Μονῇ Βατοπαιδίου.

Στίχ. Ἦν πάλαι Σάββας ἐκ τοῦ φρέατος σῶαν,

ἀνείλκυσεν, ὕμνοῦμεν, Βηματάρισσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ ἐν Γοναταῖς τῆς νήσου Θάσου παραδόξου θαύματος, τοῦ Ἀγιάσματος παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Στίχ. Γέρας νεουργὸν εὐλογῶ Ἀρχαγγέλω,

Ἀγιάσματος Γοναταῖς τοῦ ἐκ πέτρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Ἦλου τοῦ ἠλώσαντος τὴν ἄχραντον δεξιὰν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν τῇ νήσῳ Θάσῳ.

Στίχ. Προσηλώσαντα ἐν Σταυρῷ τῷ τιμίῳ,

Ἦλον σέβομαι τὸν δεξιὸν Δεσπότου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τρίτη τῆς Διακαινησίμου τὴν σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν φερωνύμων τῆς Ἀναστάσεων Ἁγίων γυναικῶν, ἧτοι· Ἀναστασίας ὀσίας τῆς πατρικίας, Ἀναστασίας τῆς

μάρτυρος, Ἀναστασίας νεομάρτυρος ἐκ Πατρῶν, Ἀναστασίας τῆς ἀσκητρίας, Ἀναστασίας ὀσιομάρτυρος τῆς παρθένου, Ἀναστασίας ὀσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας καὶ Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στίχ. Ἀναστασίαις σοφαῖς ὕμνον δεῖ μέλπειν κοινὸν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ ἀναστᾶντι.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

**Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.
ᾠδὴ ζ'**

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο

πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
 κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
 ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
 στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
 δου την κα θαι ρε σιν αλ λη σβι ο της της αι ω νι ου
 α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον
 τον μο νον ευ λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ
 πε ρε εν δο ο ξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος αυ τη
 η σω τη ρι ος νυ ξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο ρου
 η με ε ρας της Ε γε ρ σε ως ου ου σα προ αγ γε
 λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω μα
 τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὡδὴ ζ΄.

ᾠχος α΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θεϊκαῖς, ἀστραπαῖς πυρούμενος, ἀντανακλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις ἀύγοιδαίς, Μᾶρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεουργικαῖς, παντουργὲ δυνάμεσι, τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἰάσατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἕξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκῶς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τούτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν κηρύττων ἔνδοξε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτός, ἐν Αἰγύπτῳ ἔστησας, Εὐαγγελίου σου γραφήν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σποράς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαΐου πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Καταβασία.

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X Πα ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ ἡ'

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

στον ειστουςαι ω νας ^{π 9}

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος ^{Δ 22}
της θει ας ευ φρο συ νης ^{Δ 22} εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γε ρ σε ως ^{π 9} βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν ^{Δ 22} υ μνου ντες αυ τον ^{Γ 22}
ως θε ον ειστουςαι ω νας ^{π 9}

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου ους σου Σι ων
και ι ι δε ^{Δ 22} ι δου γαρ η κα σι ι σοι ^{Γ 22} θε ο φε γ
γει εις ω σφω στη ρες ^{π 9} εκ δυ σμων και βο ρ ρα ^{Δ 22} και θα
λασ της και ε ω ω ας τα τε κνα σου ^{Δ 22} εν σοι
ευ λο γουν τα ^{Γ 22} Χρι στον ειστουςαι ω νας ^{π 9}

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π α τε ρ παν το κρα α το ρ και Λο γε και Πνε ευ μα ^{Δ 22}
τρι σιν ε νι ζο με ε νη ^{Γ 22} εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις

 σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν

 ταςτουςαι ω νας

Τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὠδὴ η΄.

Ἦχος α΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρός, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστόν, ἐκήρυξας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτόν, ἡμῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστόν, ἐδόξασας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,
 ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὴ διδασκαλία πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

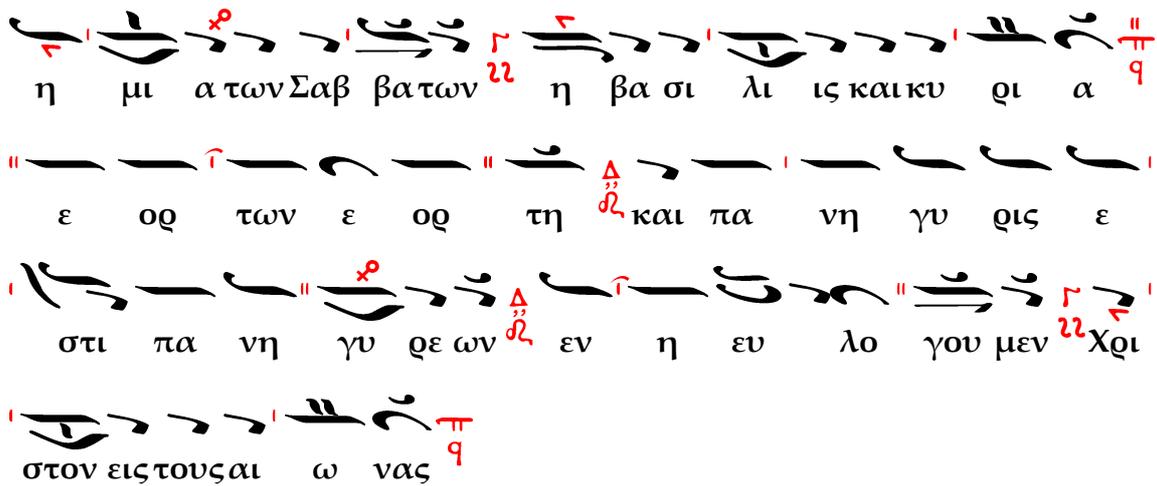
Ἡ Παρθένος τὸν Ἐμμανουήλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἔκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται, ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

 τον Κυ ρι ον

Καταβασία.

υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
 στον εις τους αι ω νας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ

σ ι ι ω σ πα θ ο ν τ α κ α ι τ α φ ε ν τ α κ α ι ε ξ α

ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ

σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε

π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ

Σ ι ω ν σ υ υ δ ε α γ ν η τ ε ρ π ο υ Θε ο τ ο ο κ ε

ε ν τ η ε γ ε ρ σ ε ι τ ο υ τ ο ο κ ο υ ο υ σ ο υ

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α

ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν

τ ο ν ζ ω ο δ ο τ η ν

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ

σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε

π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ

Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

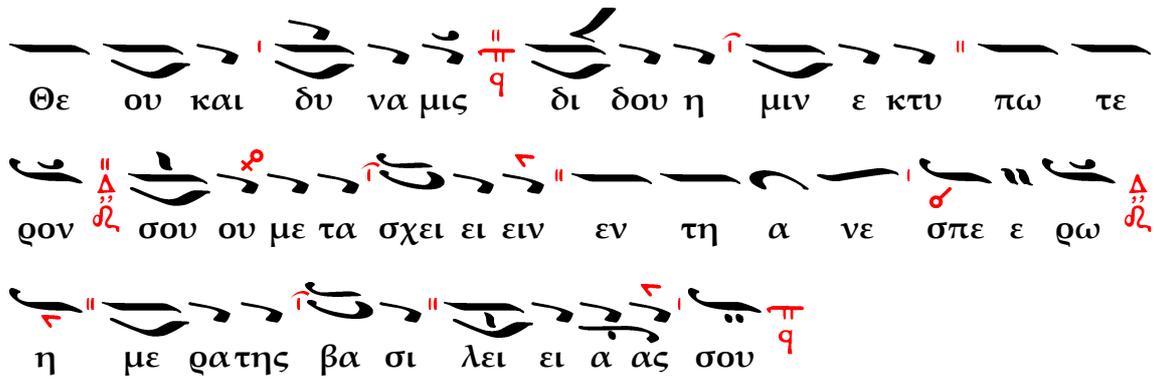
Ση με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α της

ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὠδὴ θ'.

Ἦχος α'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἄφθαστον, τῆς τρισηλίου θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατατροφᾶς καὶ τρανότερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἄγγελοις συγχορεύων, ἀκαταπαύστως ιερώτατε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια, περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεοῦ ῥῆμον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μᾶρκε Ἀπόστολε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

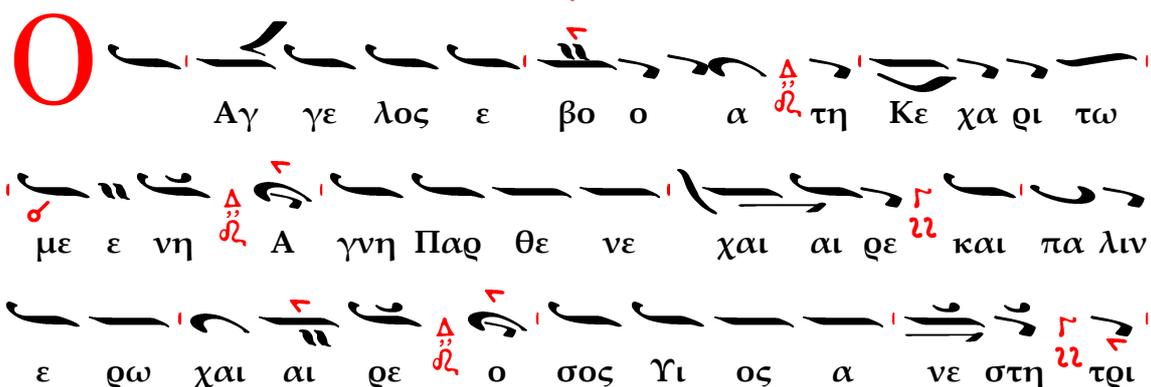
Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσοῦμενον, ἀνεκήρυξας, πανευσεβῶς Μᾶρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος· διό σε δυσωποῦμεν· Ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰκέτευε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Μᾶρκος ὁ σεπτὸς ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδώρηται, οἷς ὡς νήπιος, σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἁγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

***

Εἶτα, Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθα ρ σι α σ του κο σμου ου σω τη η ρι ον

Τοῦ ἁγίου Μάρκου.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Ἦχος Γα ρ

Σ υ την υι ο τη τα Πε τρ ο τ Α πο στο λη
ς π λ η τη σας τοις Αι γυ πτι οις εν τευ θεν δι α
τυ ποις πρ ω ω τος παν των το Ευ α γγε λι ι ον
Μα α α αρ κε δι ο τον κο σμου ον φω τι ζεις

Καὶ αὖθις τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ειρας ε εκφθο
 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω του
 Κυ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
 νει ει ει τε αυτον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις
 σοι προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγ γε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
 προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Ἰστώμεν στίχους ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ', τοῦ ἁγίου γ' καὶ εἶτα τὰ δ' στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον δο ξα αυ τη

εσ ται ^{Πα} πα σι τοις ο ο σι οις αυ τ₉

^{Γα} ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

^{Πα} ρι ι ουτην δυ να α μιν ^{Γα} χρι στος γαρ ο σω τηρ η μων ο

^{Πα} εν αρ χη λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων

ε τα φη ^{Γα} και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα

συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν ^ζ ₂₂

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^u ₉ εν στε ρε ^{Πα} ω μα τι της δυ να με ως αυ τ₉

^{Γα} [♀] ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ

^{Γα} λα κες σου ου Κυ ρι ι ε ^π ₉ αλ λα το συ νε δρι ον της μαται

^{Πα} ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου

πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^π ₉ ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας ^ζ ₂₂

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^u ₉ κα τα το ^{Πα} πλη θος της με γα λω ω συ νης αυ τ₉

^X ^{Γα} α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

Πα στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Γα Μα ρι α γαρ η
π₉
 Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν υ₉ ευ ρεν Αγ γε
υ₉
 λον ε πι τον λι θον κα θη με νον υ₉ τοις ι μα τι οis
Πα ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα Γα τι ζη τει τε τον ζων
π₉
 τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γε ρ
υ₉ ται υ₉ κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α Γ₂₂

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μάρκου.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰγύπτου φωστὴρ ὁ φαινός, Μᾶρκος ὁ πανάριστος κῆρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημείσθω ἄσμασι, καὶ θεῖοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δογματῶν τῶν θεῶν συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θεῖου ὁπαδός, εὐπειθῆς γενόμενος, Μᾶρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδαχαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Κε Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της A να στα σε ως Χρι
στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου I ι
ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως
εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν

εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα

εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω ω

ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα φου

ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρου υ

ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος Πα

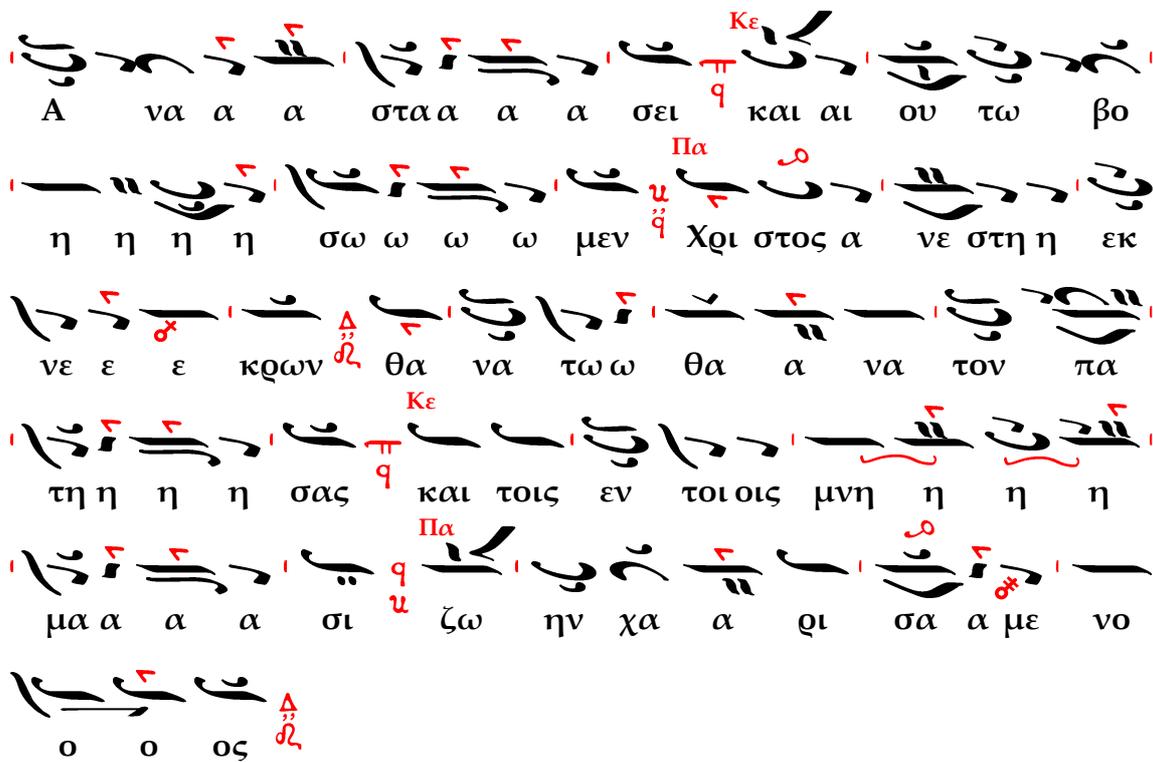
Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

^{Πα}
Σ υ ε ξε χυ θη χα ρις εν χει ει ει ει λε ε ε
^{Πα}
 ε σι Μαρ κε ε ε Α πο ο στο ο ο λε και γε
 γο ο να α ασ ποι οι μην της τϛ Χρι στϛ υ Ε ε εκ
^{Δι} ^{Πα}
 κλη η σι ι ι ασ δι δα α α σκωων τα λο γι
^{Νη} ^{Δι}
 κα α α προ ο ο βα α α α τα πι στευ ει ν εις
 Τρι α δα ο ο μο υ υ υ υ σι ι ι ι ο ν
^{Πα}
 εν μι α α α θε ο ο ο τη η η η τι

Ἦχος Πάϛ

^{Πα}
Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τϛς
 αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην
^{Κε} ^Μ ^{Κε}
Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
^Μ ^{Κε} ^Μ ^{Κε}
 και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη
^{Πα}
 γυ υ υ υ ρει και α λλη λϛ ϛς πε ρι ι πτυ
 ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν
^{Δι} ^Μ
 α δε ελ φοι και τοις μι σϛ υ υ σι ι ν η η η
^{Δι} ^{Πα}
 μας συ γ χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη

 Α να α α στα α α σει και αι ου τω βο
 η η η η σω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ
 νε ε ε κρων θα να τω θα α να τον πα
 τη η η η σας και τοις εν τοις μνη η η η
 μα α α σι ζω ην χα α ρι σα α με νο
 ο ο ος

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἕως ἐκ τρίτου.

*****

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

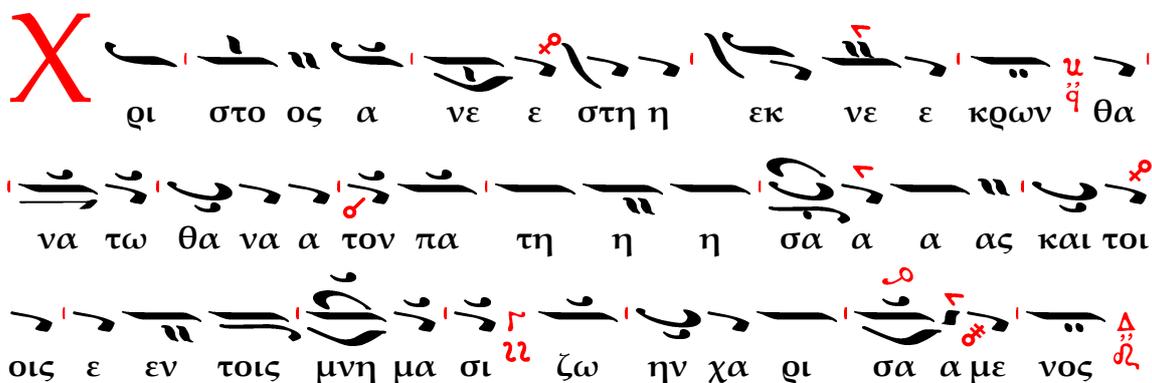
Ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν φάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά Πα ρ

 Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεω

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεω

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεω

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεω

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαιστης Θεοτοοκου Σωτηρ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξστ' 4)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξστ' 8)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τὰς αἰὼνας τῶν αἰῶνων

αμην

Ο μόνου γεννητός και Λόγος Θεού

αὐτοῦ ἀρχὴ καὶ καταξάμενος δι

α τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκῶθῆναι

ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ εἰπαρ

θεν Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας

σταυρωθεὶς τε Χριστὸς θεὸς ἀνατωθῆναι

τὸν πατηήσας εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τρι

αδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἰσῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστός ἀνεεστη ἔκ νεεκρών θά

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

 ο ο ο ο ο ο ος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Προ λα βσαι τον ορθρον αι περι Μα ρι
αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τδ
μνη μα τος η κου ον εκ τδ Α γγε λδ τον εν
φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω
σας τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω ω των

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-Θ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
λλα του Α δδ κα θει λες την δυ να μιν και α νε
στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α

πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Πάζ Γα ρ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
ι ιν

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου·

Ἦχος Πα φ

Οσοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
λδ ς ς ς ς ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

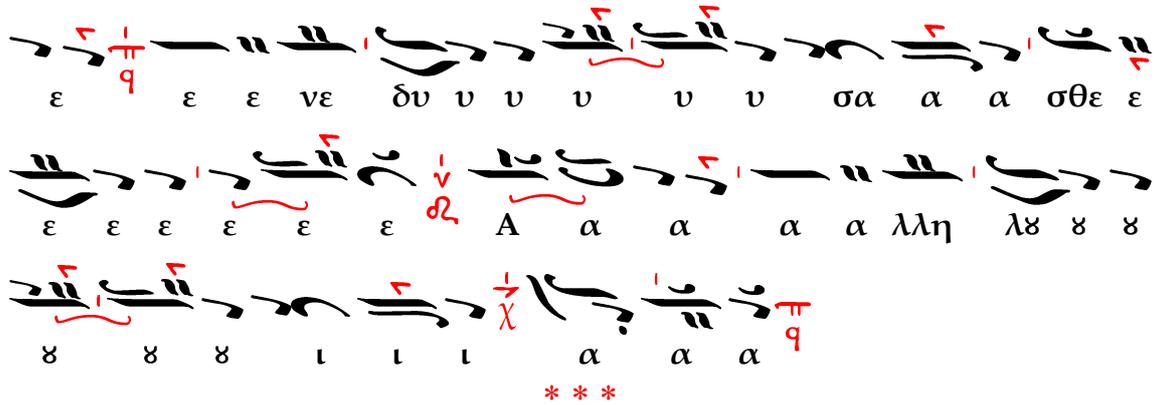
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝ αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
 ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε
 βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε
 ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου
καὶ ἀλληλουΐα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

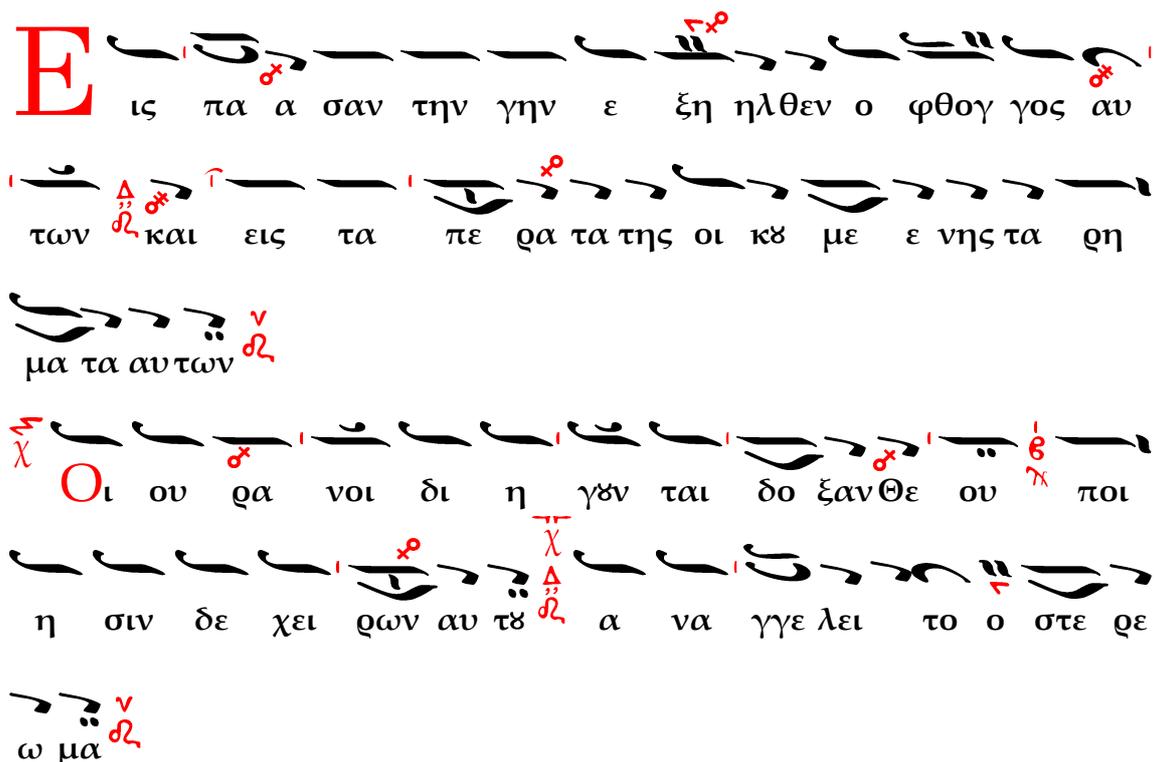
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη΄ 5)

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Στίχ. β΄. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη΄ 4)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ς

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κς με ε νης τα ρη
μα τα αυτων

Χ Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι
α κου ονται αι αι φω ναι αυτων

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κς με ε νης τα ρη
μα τα αυ τω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Α΄ Πέτρο, ε΄ 6-14).

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλλει περὶ ὑμῶν, νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρούμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ. Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει· αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἢ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτῇ καὶ Μᾶρκος ὁ υἱός μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Ἦχος πλ' Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ^v _δ A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^v _δ A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ^v _δ

^χ **A** να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ

σι ιν σϑ ^β _χ συ και η κι βω τος ^χ τϑ α γι α α

σμα το ο ο ος σου ^v _δ

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ^v _δ A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^v _δ A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ^v _δ

^χ **Ω** μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν

και ου μη α θε τη σει αυ την ^β _χ εκ καρ πϑ της κοι λι

ας σϑ ^χ θη σομαι ε πι ι τϑ θρο ο ο ο νϑ ϑ ϑ

ϑ σϑ ^v _δ

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ^v _δ A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^v _δ A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Ἦχος ἰὸ Δι σ

Δ ο ξα α σοι Δ Ky υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι Δ

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ἰὸ Γα ρ

Ο ι τα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως ει κο

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϷ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϷ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϸ Ϸ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ

Πατρός γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος ος

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης ος Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νοσ εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A μη η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σ ς ς

ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α' ἤ η' ἐν Καφενειῶ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἦχος ♯ Πα ρ

O^{Πα} Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

Α γνη η Πααρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και

πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο

σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι

η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου π 9
Φ ^{Πα} ω τι ι ι ζσ ^{Νη} φω τι ι ι ζσ ^{Πα} η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρσ δ σα α α λη ημ π 9
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε π 9
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων Δι συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πδ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε Δι εν τη η ε ε γε ρ σει
 του ου το ο ο ο ο κσ δ δ δ χ σδ δ δ δ π 9

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Κοινωνικόν.
 Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Ζ - Γ' 22

Σ ^{Γα} ω ω ω ω ω ω ^Μ ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω
 ζω ω ω ω μα α α α α α α α α α
 α π 9 Χρι ι ι ι ι στδ δ δ δ δ δ δ δ Γ 22

α α θα α να α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ε ε γε λε ε ε ο μονοφωνάρης πη η η

η η η η η η η γη η η η η η η η η η η

η η η η η η η πη η η η η η η η η η η

γη η η η η η η η ης τι ι ι ι ρι ρι ι

τι ι ι ι ι ι ι τι τι ι τι τι ι ι ι ι ι

ι ι

τι ι τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

η η η η η ης α α α θα α να α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε α θα να τϑ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε
 ε
 ε
 ε
 ε
 ε
 ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις εν τοις μνημασι ζωην χαρισαμενο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω το στομα ημων αινεσε
 ως σου Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δο-
 ξαν σου οτι ηξιωσας ημας των α-
 γιων σου μετ' ασχνημστηρι ι ι ι ων τηρησον
 ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η-
 μεραν μελετωντας την δικαιοσυνην σου
 Αλληλεια Αλληλεια Αλλη-
 λεια

Και αντί του Εΐη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό-

Ἦχος Δι-θ

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
 να τον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζωην
 χαρισαμενος (τρεις) με τέλος ζωην
 χαρισαμενο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.
Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο
φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·
Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.
Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον
ἔγερσιν.
Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ
Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
* * * * *